



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Synathroismus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Transitiones.

Verrina 3. nu. 155. Cognoscite aliud hominis in re vetere, &c.

Ibidem, n. 123. Superbia verò qua fuerit, quis ignorat, &c.
Pro Rosc. Amer. n. 66. Quapropter vòs oro, &c.

Pro Marcell. n. 21. Nunc verò venio ad grauissimam, &c.

Verrina 3. nu. 42. Nolite quæso, Iudices breuitate orationis, &c.

Verrina 3. n. 103. Verùm ad illam iam veniamus, &c.

Verrina 4. n. 34. Quantam potestatem habuerit, videtis, quas res, &c.

Verrina 5. nu. 10. Superiore omni oratione perattentos vestros animos habuimus, &c.

De Demosthenica figurarum tractatione.

CAPVT XXXVI.

Demosthenes in tractatione figurarum contenti, grauis est, & varius: non habet illud quidem genus molle, & declamatorium, quod otiosis auribus adblandiatur: sed totus ferme est in *πρακτικῶ*, in quo certè vim habet prope incredibilem, quod hæc è multis pauca satis indicabunt.

INTERROGATIO.

Quis vsus interrogationis apud Demosthenem.

Sæpe vsitur hac figura, dum vult aliquid insinuare mentibus: & interrogat se, & suspendit animos: deinde responder.

Οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἠγθῆμαι. διὰ τῆς δὲ μοι δοκεῖ πάντῃ ὅσα ἀνείπει τις ὑπὲρ τέτων, ἐκείνη μὲν ἔχειν φιλομίσαν ἰσθῆ, ἡμῶν δὲ οὐχὶ καλῶς πεπραχέναι. Οὐ μὲν γὰρ ὅσα πλείονα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἀποποίηται ἑαυτῆς, τόσῃτα δαυμαστότερον παρὰ πάντα νομίζεται. ὅμως ἢ ὅσα χείρον ἢ προσήκει κέρηδαι τοῖς πράγμασι, τόσῃτα πλείονα ἀσχύνειν ὀφλήκαται. Ταῦτα μὲν οὖν παραλείψω.

Non consultum esse existimo: quomobrem? quia quicquid ea de re dixeris, id vt ei aliquid afferre laudis, sic à nobis non praeclare administratum esse videatur, quo enim is plura supra dignitatem suam gessit, eo admirabilior apud omnes habetur. Vos quanto deterioris, quam decuerat, vsi rebus estis; tantò maiorem agnominiam suscepistis. Hæc igitur omittam.

SYNAETHROISMVS.

Animaduerte hic orationis vibratam celeritatem.

Philippum dices, quasi torrentem effusum rari, & Græcia vrbes inuoluere mira velocitate.

Ἡρῶ ἀγαλογίζεταί τις ὀμνῶν, τῶ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρεῖ τὸν ζόπον διδρμῆγας γέγονεν, ἀδελφῆς ὄντῃ κατ' ἀρχὰς φιλιπποῦ τὸ παρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦτα Πύδνα, Πάλιν πευπύδαμα, μετὰ ταῦτα ἀδιν, εἶτα Θεσσαλίας ἐπιβῆ, κατὰ

NVMQVIS vestrum cogitat, Athenienses, & spectat, quemadmodum magnus euaserit, infirmus cum esset initio Philippus? Primum Amphipoli capta, postea Pydna, mox Potidæa; denique Methone, postremo Thessaliam inuasit. Demum, quum Phelias, Pagalas, Maguciam, omnia suo arbitratu

COM.

ταῦτα Φερῆς, Παρσάδος Μαγνήταρ, πάντ' ἔμ
 ἐβόλετο εὐξέπσαι Ἰσκιόρ, ὡς γέτ' εἰς Οὐράκη, αἰτ'
 ἐκεί τοὺς πρὸ Βεβαλίων, τοὺς ἡ χριτασῆσας, Ἰ Βα-
 σιλέωρ, ἡδὲ νησε' πάλιν φάττας, ὅτ' ἐπὶ τὸ φε-
 δουμῆν ἀπέκλινερ, ἀλλ' εὐθὺς ὀλιωβίσις ἐπεχέρη-
 σε τὰς δ' ἐπ' Ἰλλυρίοις, καὶ Παφονας αὐτῷ, καὶ πρὸς
 ἀρύμδαρ, καὶ ὅπ' ης ἀν εἰποι.

composuisset, in Thraciam abijt. Deinde ibi,
 Regibus alijs eieclis, alijs constitutis, in
 morbum incidit: ex eo paululum recreatus,
 non ad focordiam se deflexit, sed statim O-
 lynthios est aggressus. Bius autem in Illy-
 rios, & Paones, & aduersus A-
 rymbam, & quod
 non.

PROLEPSIS.

Prolepses habet frequentes, est enim pugnax rationibus, & in aliorum subodorandis, resellendis, obiectionibus sagax & industrius.

ΤΙ οὖν τῆς ἀν, εἶπει, ταῦτα λέγεις ὑμῖν νῦρ,
 ἵνα γινῶτε, ὡ ἀνδρες Αθλιωῶσι, καὶ ἀδελφοῖ
 ἀμρότερα, καὶ τὸ ποιεῖσθαι ἀβέβαιον αἰεὶ ἐ τῶρ
 πραγμάτων, ὡς ἀλυσιτέλες. Καὶ τὴν φιλοπραγ-
 μυσίαν, ἢ πρὸς ἀπαλίας χρήται, καὶ συζῆ φίλιπ-
 πῳ. ὑφ' ἧς ὅτ' ἐπὶ ὅπως ἀγαπήσας τοῖς πε-
 πραγμένοις ἡσυχίαν σχήσει.

Quid ergo, inquiet aliquis, ista nobis com-
 memotas nunc? Vtrumque, ut cognoscat-
 tis, Athenienses, & sentiat, tum proijcere
 singulatim semper aliquid rerum, quam non
 expediat: tum perpetuam in rebus gerendis
 alacritatem, qua erga omnes Philippus utitur:
 præ qua fieri non poterit, ut rebus gestis
 contentus, in otio se con-
 tineat.

ALIUD EXEMPLVM PROLEPSEOS.

ΤΟ μὲν οὖν ὀπιημῶρ, ἴσας φήσασιν ἀρ
 ρῶσιον, καὶ παντός εἶναι, τὸ δ' ὑπὲρ τῶ
 παρόντων, ὅτε δὲ πρῶτῃν, ἀποφαίνεσθαι,
 τὸτ' εἶναι συμβεβηκ. Ἐγὼ ἡ ὅτ' ἀγνώσ μέρ, ὡ
 ἀνδρες Αθλιωῶσι, τῶν δὲ πολλὰ κίς ὑμῖς οὐ τοῖς
 εἰπῶς, ἀλλὰ τοῖς ὑσάτῃς περὶ τῶν πραγμά-
 των εἰπόντας, ἐν ὀργῇ ποιεῖσθαι, ἀν ἐ μὴ καλὰ
 γινάμω ἐκεί. οὐ μὲν οἴμαι γε εἶμ, τὴν ἰδίαν
 ἀσφάλειαν σκοπεῖν δ' ὑποσεύκωσθαι.

AC reprehendere quidem, dixerit forsan ali-
 quis esse facile, & cuiusvis: quid autem de
 his rebus statuendum sit, pronuntiare, id esse
 consiliarij. Ego verò, quanquam illud non
 ignoro, sæpè vos, non ijs, qui sunt in culpa, sed
 his, qui postremi sententiam dixerint, irasci,
 ubi quid ex sententia non euenerit: non ta-
 men arbitror meæ priuata salutis ita haben-
 dam esse mihi rationem, ut quicquam dissi-
 mulem, quod esse vestra futurum esse du-
 cam.

MEOSIS.

Tanta industria plerumque vituperat, ut videatur rem minuere; callidè tamen auget, nam prætexu istius moderationis altius imprimat vulnus.

Vide, quàm molliter agit. dices eum Philippo parcere, satis tamen indicat eum in hoc astu se superfundentis fortune, praua qualibet posse committere.

ΚΑΙ ἀνδρῶν ὀβρισις, ὡς φασί, καὶ μὴ
 δὲ οὐδὲν ἄπιστον ἴσας. τὸ γὰρ εὐ φράτ.

ET homo importunus est, ut aiunt: neque
 profectò id incredibile fortassis est: nam
 X x 166